

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. Describe Maimonides' opinion of the occult?
2. Which Geonim shared his opinion?
3. Describe the opinions of Maimonides and the Geonim regarding Midrash. How do they differ?
4. How did Maimonides view the study of science?
5. According to Maimonides, what is the ultimate goal in life?

This and much more will be addressed in the seventh lecture of this series: "Maimonides-Philosopher and Physician".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the tape and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE

Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series VI Lecture #7

MAIMONIDES - PHILOSOPHER AND PHYSICIAN

Presented by Rabbi Shmuel Irons

I. The World of the Supernatural in the Age of Reason

A.

וראינו מחלוקת בין הגאונים בדבר הזה וכלם נשתוו כי מעשה האוב הבל ותוהו ודברי כזב והתול אבל יש מהם אומרים כי לא דבר שמואל עם שאול וחס ושלום לא עלה שמואל מקברו ולא דבר אבל האשה עשתה הכל ברמאות כי מיד הכירה כי שאול הוא אך להראות לו כי מצד החכמה הכירה ומצאה דבר זה אמרה למה רמיתני ואתה שאול ודרך בעלת אוב להביא בן אדם שמדבר מתוך מחבואו בלשון נמוך וכאשר בא שאול לדרוש מאתה וראתה אותו נבהל וידעה כי למחר יהיה יוצא למלחמה וכל ישראל היו בפחד גדול וידעה מה שעשה שאול שהרג כהני ד' שמה בפי המגיד הדברים הנאמרים בפרשה ומה שאמר ויאמר שמואל אל שאול על מחשבת שאול כי היה חושב כי שמואל היה המדבר אליו ומה שאמר ולא עשית חרון אפו בעמלק ידוע היה דבר זה כי מאותה שעה אמר לו שמואל וימאסך מהיות מלך ומה שאמר לרעך לדוד ידוע היה זה בכל ישראל כי דוד נמשח למלך ומה שאמר מחר אתה ובניך עמי מדרך סברא אמר זה, זהו פי' רב שמואל בן חפני הגאון ז"ל ואמר אף על פי שמשמעות דברי החכמים ז"ל בגמרא כי אמת היה שהחיתה האשה את שמואל לא יקבלו הדברים במקום שיש מכחישים להם מן השכל אבל רב סעדיה ורב האי הגאונים ז"ל אמרו אמת הוא כי רחוק הוא שתדע האשה העתידות וכן שתחיה היא את המת בחכמת האוב אך הבורא יתברך החיה את שמואל כדי לספר לשאול את כל הקורות העתידות לבא עליו והיא האשה אשר לא ידעה בכל אלה נבהלה כמו שנאמר ותזעק בקול גדול ואשר אמרה האשה את מי אעלה לך דברי התולים הם כי דעתה היה לעשות כמנהגה אלה דבריהם, ויש לתמוה לדברי הגאונים האלה אם הקב"ה החיה את שמואל כדי לספר לשאול הקורות הבאות עליו למה לא אמר לו על ידי חלומות או על ידי אורים או על ידי הנביאים אלא על ידי אשה בעלת אוב ועוד איך היה נעלם משאול שהיה חכם ומלך אשר היו עמו כמה חכמים גדולים אם ענין אוב נעשה על ידי אדם מדבר מתוך מחבואו ומי יאמר שיטעה הוא בזה ואין זה הדעת מקבלו והנכון הוא מה שפירשנו: רד"ק שמואל א פרק כח פסוק כד

We have seen an argument between the Geonim in this matter. **All of them agree that necromancy [מעשה הארב] is total nonsense and charlatanry.** There are those that say, however, that Shaul did not speak to Shmuel and, G-d forbid, that Shmuel did not arise from his grave and did not speak. **Rather, the woman did everything with trickery**, for she immediately recognized that it was Shaul. [She only feigned not recognizing him] in order to add credibility to her assumed powers. . . . This is the commentary of **Rav Shmuel bar Chofni Gaon**, of blessed memory. [In addition] he commented, that even though the simple meaning of the statements of the Sages, of blessed memory, in the Talmud is that the woman truly did bring to life Shmuel, **such things are not acceptable when they contradict reason**. However, **Rav Saadyah Gaon** and **Rav Hai Gaon**, of blessed memories, say that it actually did occur. For it is farfetched [to say] that the woman would know the future . . . The Creator, however, resurrected Shmuel in order to tell Shaul all that would befall him. . . . **There is room to question the opinions of the Geonim**, however. . . . In addition, if the practice of necromancy is merely a hoax, how was all of this hidden from Shaul, who was a wise man and a king, who had with him many brilliant advisors? How could he have erred so? [We must therefore conclude that] the correct explanation is how we explained [previously, that necromancy really works and is not a hoax]. **Radak Samuel I Chapter 28 Verse 24**

B.

השתדלותנו והשתדלות כל איש מהיחידים חלוף השתדלות ההמון שהמון אנשי התורה הנאהב שבדברים להם והערב לסכלותם שישומו התורה והשכל שני קצוות סותרים ויוציאו כל דבר נבדל ומופרש מן המושכל ויאמרו שהוא מופת ויברחו מהיות דבר על מנהג הטבע לא במה שיסופר ממה שעבר ולא במה שיראה מזמן העומד ולא במה שיאמר שיארע לעתיד. ואנחנו נשתדל לקבץ בין התורה והמושכל וננהיג הדברים על סדר טבעי אפשר בכל זה אלא מה שהתבאר בו שהוא מופת ולא יתכן לפרש כלל אז נצרך לומר שהוא מופת. . . . וכבר נודע שאנחנו נברח מאד משנוי סדר בראשית. רמב"ם מאמר תחית המתים

Our efforts as well as the efforts of every unique individual is the opposite of the efforts of the masses of those that study Torah. That which is to them beloved and that which is sweet to their distorted intelligence is to place the Torah and reason as two polar opposites that are in direct contradiction. Any statement [in the Talmud or Midrash] which runs contrary to reason they say is [clearly] a miracle. They flee from [interpreting a passage] that can be [explained] in a non-supernatural manner; this applies to stories of the past, of the present, or predictions of future events. **We, [on the other hand,] try to bring together Torah and reason and [interpret] things in a way which follows the natural course of events.** This excludes those passages that are clearly referring to miracles and cannot in any way be understood differently. In those cases we are forced to say that they are [truly] miracles. **Rambam - Essay on Resurrection**

C.

וכל אותן הקולות והשמות המשונים המכוערים לא ירעו וגם היטב אין אותם. מי שנשכו עקרב או נחש מותר ללחוש על מקום הנשיכה ואפילו בשבת כדי ליישב דעתו ולחזק לבו, אף על פי שאין הדבר מועיל כלום הואיל ומסוכן הוא התירו לו כדי שלא תטרף דעתו עליו. רמב"ם הלכות עבודת כוכבים פרק יא:יא,יב

All of the noises and the strange and disgusting names [that the "occult charmer"] uses can neither harm nor help. It is permissible to utter an incantation for someone who has been bitten by a scorpion or snake, even on Shabbos, in order to put him at ease and to strengthen him emotionally, **even though the thing cannot help at all.** Since the person is in danger, they permitted the use of "occult charms" in order to prevent the person from becoming deranged. **Rambam Mishna Torah Hilchos Avodah Zarah 11:11,12**

D.

ודברים האלו כולן דברי שקר וכזב הן והם שהטעו בהן עובדי כוכבים הקדמונים לגויי הארצות כדי שינהגו אחריהן, ואין ראוי לישראל שהם חכמים מחוכמים להמשך בהבלים אלו ולא להעלות על לב שיש תועלת בהן, שנאמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, ונאמר כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו ואתה לא כן וגו', כל המאמין בדברים האלו וכיוצא בהן ומחשב בלבו שהן אמת ודבר חכמה אבל התורה אסרתן אינן אלא מן הסכלים ומחסרי הדעת ובכלל הנשים והקטנים שאין דעתן שלימה, אבל בעלי החכמה ותמימי הדעת ידעו בראיות ברורות שכל אלו הדברים שאסרה תורה אינם דברי חכמה אלא תהו והבל שנמשכו בהן חסרי הדעת ונטשו כל דרכי האמת בגללן, ומפני זה אמרה תורה כשהזהירה על כל אלו ההבלים תמים תהיה עם ד' אלקיך. רמב"ם הלכות עבודת כוכבים פרק יא:טז

All of these things are lies and deceptions. These are the things that the first idolators used to deceive the nations of the earth in order that they follow them. It is not befitting for the Jewish people, who are the most wise of all men, to be attracted to these fantasies and to think that there is any benefit that can be derived from them, as it says in Scripture (Numbers 23:23), "Surely there is no enchantment in Jacob, nor is there any divination in Israel." Furthermore it is stated (Deuteronomy 18:14), "For these nations, which you shall possess, listened to soothsayers, and to diviners; but as for you, the L-rd your G-d has not allowed you so to do." Anyone who believes in these things or anything similar to them and believes in his heart that they are real phenomena and a science which the Torah nevertheless forbids, is a fool and lacks intelligence and is in the category of women and children whose intelligence is not fully developed. Men of wisdom, whose knowledge is perfect, know, based upon clear proofs, that all of these things which the Torah forbade are not matters of wisdom and science but rather things based upon imagination and fantasy which people of low intelligence found attractive and abandoned all the ways of truth because of them. Because of this, the Torah prohibited these fantasies with the words (Deuteronomy 18:14), "You shall be perfect with the L-rd your G-d." **Rambam Mishna Torah Hilchos Avodah Zara 11:16**

E.

וכן היו כתות מן ה"צאבה" עובדים לשדים וסוברים שהם מתדמים תצורת העזים ונפוצה הרבה שיטה זו הרבה מאד בימי משה רבנו . . . ודע כי ה"צאבה" היה הדם אצלם טמא מאד ועם זאת היו אוכלים אותו בדמותם שהוא מזון השדים. וכאשר אוכלו מי שאוכלו כבר נתחבר עם השדים ויבאו אליו ויודיעוהו העתידות כפי שמדמים ההמון מעניני השדים . . . ויבואו אליהם בדמיונם אותם השדים בחלום ויודיעו נעלמות ויעזרו להם. כל אלה השקפות שהלכו אחריהן באותן הזמנים והיו חשובות מפורסמות. לא היה ספק אצל ההמון באמתתן ולכן באה התורה השלמה אצל יודעיה לסלק את אלה החלאים המושרשים ואסרה אכילת הדם והחמירה

באסורו כדרך שעשתה באזהרה על עבודה זרה בדיוק. . . . ונהו אחריה רבים וטעו בה בני אדם תמצא זה מפורש בשירת האזינו יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבותיכם (דברים לב:יז) וכבר בארו חכמים ענין אמרו לא אלה אמרו שהם לא חדלו מלעבוד נמצאים עד שעבדו דמיונות לשון ספרי לא דיין שהם עובדים חמה ולבנה כוכבים ומזלות אלא שעבדו בכואה שלהם ובכואה שם הצל. מורה נבוכים ג:מו

Some sects among the Sabeans worshipped demons and **imagined** that these assumed the form of goats and called them therefore "goats" (se'irim). This conviction was widespread at the time of Moshe Rabbainu . . . Although blood was very unclean in the eyes of the Sabeans, they nevertheless partook of it, because they **imagined** that it was the food of the demons; by eating it, man became joined with the demons and they would come to him and tell him future events **according to the notion which the common people generally held regarding the spirits (demons)** They imagined that these spirits would appear to them in dreams, inform them of coming events, and be favorable to them. Such ideas people liked and accepted in those days; **they were considered to be common knowledge and their correctness was not doubted by the common people.** For this reason, the Torah, which is perfect for those who know it, came to remove these well rooted diseases and forbade the eating of blood, and emphasized the prohibition exactly in the same terms as it emphasized idolatry. . . . Many people were attracted and misled by it. We find it in the Song of Moshe (Deut. 32:17), "They sacrificed unto spirits, not [even] to a god." According to the explanation of our Sages, the words "*lo eloha*" imply the following idea: They have not only left off worshipping things in existence; they even worship imaginary things. This is expressed in Sifri as follows: It is not enough for them to worship the sun, the moon, the stars; they even worship their *babua*. The word *babua* signifies "shadow". **Moreh Nevuchim 3:46**

F.

אמר רבי תנחום בר חנילאי: כל הצנוע בבית הכסא נצול משלשה דברים: מן הנחשים, ומן העקרבים, ומן המזיקין. ויש אומרים: אף חלומותיו מיושבים עליו. ההוא בית הכסא דהוה בטבריא, כי הווי עיילי ביה בי תרי אפילו ביממא מתזקי, רבי אמי ורבי אסי הווי עיילי ביה חד וחד לחודיה ולא מתזקי. אמרי להו רבנן: לא מסתפיתו? - אמרי להו: אנן קבלה גמירינן, קבלה דבית הכסא - צניעותא ושתיקותא, קבלה דיסורי - שתיקותא ומבעי רחמי. אביי מרביא ליה אמיה אמרא למיעל בהדיה לבית הכסא. ולרביא ליה גדיא - שעיר בשעיר מיחלף. ברכות סב.

R. Tanhum b. Hanilai said: Whoever behaves modestly in a privy is delivered from three things: from snakes, from scorpions, and **from evil spirits**. Some say also that he will not have disturbing dreams. There was a certain privy in Tiberias which if two persons entered together even by day, they came to harm. R. Ammi and R. Assi used to enter it separately, and they suffered no harm. The Rabbis said to them, Are you not afraid? They replied: We have learnt a certain tradition. The tradition for [avoiding harm in] the privy is modesty and silence; the tradition relating to sufferings is silence and prayer. The mother of Abaye trained for him a lamb to go with him into the privy. She should rather have trained for him a goat? **A satyr (demon) might be changed into a goat. Berachos 62a**

G.

והוא נמשך אחר הפילוסופיא וכן כ' שכשפים ושמות ולחשים ושדים וקמיעות הכל הוא שקר . . . והפלוסופיא הטתו ברוב לקחו לפרש הגמרא הכל בדרך הלציי ולעקור אותם מפשטן וח"ו איני מאמין בהם ולא מהם ולא מהמונם אלא כל הדברים הם כפשטן אלא שיש בהם פניניות לא פניניות של בעלי הפלוסופיא שהם חזוניות אלא של בעל האמת. ביאור הגר"א י"ד ס' קע"ט

[Rambam] was attracted by the teachings of philosophy. Similarly he wrote that sorcery, names [of spiritual beings], incantations, demons, and amulets are all false . . . Philosophy lured him by its great attraction to explain the [passages of the] Talmud as allegories and to uproot them from their simple meaning. G-d forbid, I do not believe in them to any extent. Rather, all of these passages are to be understood literally. There is, however, a deeper meaning [to these passages]. It is not the deeper meaning of philosophers, who actually only deal with externals, but rather the [teachings] of the Masters of the Truth (Kabbalah). **Biur HaGra Yoreh Deah 179**

II. Midrash in the Age of Reason

A.

ואמר מר רב שרירא הני מילי דנפקי מפסוקי ומקרי מדרש ואגדה אומדנא נינהו, ויש מהן שהוא כך, כגון דברי ר' יהודה בענין וזאת ליהודה שאמר ששמעון מוכלל עם יהודה, שהרי מצינו חלקו ביהושע בתוך נחלת יהודה, והרבה יש שאינו כן, כגון מה שאמר ר' עקיבא דמקושש היינו צלפחד, וכגון שאמר ר' שמעון שצום העשירי זה עשרה בטבת, והם הזכירו דעתו של כל אחד ואחד, ואנו לפי שכלו יהולל איש. וכן אגדות שאמרו תלמידי התלמידים, כגון רבי תנחומא ורבי אושעיא וזולתם, רובם אינו כן, ולכך אין אנו סומכין על דברי אגדה. והנכון מהם מה שמתחזק מן השכל ומן המקרא מדבריהם, ואין סוף ותכלה לאגדות. ונשאל ממר רב האי ז"ל מה הפרש בין ההגדה והמדרש הכתובין בתלמוד שאינן מצויין להסיר שבושן, וההגדות הכתובות חוץ לתלמוד. והשיב כלל זה שכל מה שנקבע בתלמוד מחורר הוא ממה שלא נקבע בו, ואעפ"כ הגדה ומדרש אע"פ שכתובין בתלמוד אם לא יכוונו ואם ישתבשו אין לסמוך עליהם, כי כללינו הוא אין סומכין על ההגדה, אלא מה שקבוע בתלמוד שאנו מוצאין להסיר שבושן ולחזקן יש עלינו לעשות, כי לולא שיש בו מדרש לא נקבע בתלמוד. ומה שאין אנו מוצאין דרך לסלק שבושו נעשה כדברים שאין הלכה. ומה שלא נקבע בתלמוד אין אנו צריכין לכל כך, אלא מעיינין בו אם נכון הוא ויפה, דורשין אותו ומלמדין אותו, ואם לאו אין אנו משגיחין עליו. ספר האשכול הלכות ספר תורה

Mar Rav Sherira Gaon said that the explanations of the Sages that apply to Scripture that are referred to as Midrash and Agadah, [are not based on Rabbinic tradition that traces its source to Sinai but rather on] their own surmise. There are statements that are reliable such as . . . and there are statements that are not . . . They [merely] mention the [personal] opinions of each Sage. However, a person is to be praised solely based upon his intelligence. Similarly, [the Midrash] mentions the names of their disciples' disciples such as Rabbi Tanchuma and Rabbi Oshiah. Most of their statements are incorrect.

Therefore, we cannot rely upon them. Only that which makes sense based upon logic and the reading of Scripture [may be accepted]. Rav Hai, of blessed memory, was asked, "What is the difference between the Agadah and Midrash which is written in the Talmud . . . and that which was not?" He answered, "The general rule is that all that has been set into the Talmud is more reliable than that which has not. Even so, if they seem to be incorrect and mistaken, even though the [passage of the] Agadah and Midrash was written in the Talmud, they are not to be relied upon. The general rule is that one need not rely upon the Agadah. However, if it is part of the Talmud and we can [explain the text and thereby] remove its difficulty and strengthen it, we should. For if it wouldn't have been a [reliable] Midrash it [probably] wouldn't have been incorporated into the Talmud. If we cannot find a way to correct its difficulty, we should view it as being part of the body of literature that is non halachic [and therefore non binding]. We have no need to do so with [Midrashim] which were not placed in the Talmud. If after interspection it seems correct and fine, we can expound upon them and teach them. If, however, it is not so, we do not have to pay it any attention." **Sefer Eshkol Hilchos Sefer Torah**

B.

והגדה הוא כל פי' שיבא בתלמוד על שום ענין שלא יהיה מצוה זו היא הגדה ואין לך לתלמוד ממנה אלא מה שיעלה על הדעת. ויש לך לדעת שכל מה שקימו חז"ל הלכה בענין מצוה שהיא מפי משה רבינו ע"ה שקבל מפי הגבורה אין לך להוסיף עליו ולא לגרוע ממנו. אבל מה שפירשו בפסוקים כל אחד כפי מה שנזדמן לו ומה שראה בדעתו ולפי מה שיעלה על הדעת מן הפירושים האלו לומדים אותם והשאר אין סומכין עליהם. ר' שמואל הנגיד מבוא התלמוד

Hagadah is defined as an explanation which is quoted in the Talmud not dealing with a *mitzvah* (commandment). You only are required to learn from it if it makes sense. You should know that anything that the Sages established in the realm of *halacha* is based upon a tradition going back to Moshe Rabbainu, of blessed memory, who received it from the mouth of the Al-mighty. One is not allowed to add to it nor to subtract from it. However, that which they explained in Scripture [not related to *halacha*] is based upon their own independent reasoning. One can learn from that which makes sense and the rest cannot be relied upon. **Rav Shmuel HaNagid Mavo HaTalmud**

C.

וממה שאתה צריך לדעת כי דברי חכמים ז"ל נחלקו לכם בני אדם לשלשה כתות הראשונה והוא רוב מה שראיתי ואשר ראיתי חבוריו ומה ששמעתי עליו הם מאמינים אותם על פשטם ואין סוברים בהן פירוש נסתר בשום פנים והנמנעות כלם הם אצלם מחויבות המציאות ואמנם עושין כן לפי שלא הבינו החכמה והם רחוקים מן התבונות . . . וזה הכת עניי דעת . . . והכת השניה הם רבים גם כן והם שראו דברי חכמים או שמעו והבינו אותם כפי פשוטו וחשבו שלא כוונו חכמים בו זולתי מה שמורה עליו פשט הדבר והם באים לסכל אותם ולגנותם ומוציאין דבה על מה שאין בו דבה וילעגו על דברי חכמים ושכלם יותר זך מהם . . . אבל הם סכלים יותר מן הכת ראשונה . . . והוא כת ארורה לפי שהם משיבים על אנשים גדולים ונשיאים אשר נתבררה חכמתם לחכמים . . . והכת השלישית והם חי השם מעטים עד

מאד עד שאין ראוי לקרות כת אלא . . . אותם בני אדם שנתברר ג"כ אצלם . . . וכי הם בכל מה שאומרים מן הדברים הנמנעים דברו בהם בדרך חידה ומשל כי הוא זה דרך החכמים הגדולים . . . עוד אחבר חבור אקבץ בו כל הדרשות הנמצאים בתלמוד וזולתו אבאר ואסבור בהם סברות שיהיו נאותים לאמתת הענינים ואביא ראיה מדבריהם ג"כ ואגלה מה שהוא מן הדרשות דרך פשטם ואשר מהם משל ואשר מהם היו בחלום וזכרו אותו במאמר פשוט מוחלט כאילו היה בהקיץ. הקדמה לפ' חלק

You should know that there are three groups of people who have different opinions relating to the understanding of the words of the Sages, of blessed memory, [as they are recorded in the Midrash]. The first group consists of **the majority** of people whom I have actually seen, or have seen their works , or about whom I have heard [their opinions]. They believe in the simple meaning of the text of the [Midrash] and maintain that it contains absolutely no hidden interpretation. All of the [stories that are recorded in the Midrash] that seem highly improbable are accepted by them as being absolutely credible. They do this, however, because that do not understand the [hidden] wisdom and are far removed from true understanding. . . . This group consists of those that are intellectually impoverished. . . . The second group, is also a large group. They have seen the words of the Sages or heard them and understood them literally and think that the Sages only had the literal meaning in mind [when they wrote their words]. They come to denigrate their intelligence, to disparage them and slander them without basis. They ridicule the words of Sages whose acumen is far greater than theirs. . . . In actuality, these [critics] are more feebleminded than the first group. . . . They are a cursed group, for they criticize great and noble men whose wisdom has been well attested to by [true] scholars . . . Regarding the third group, I swear in the name of G-d, that they are so small that it isn't proper to call them a "group". Rather, it consists of people who have become convinced that all of the improbable things related in the Midrash are actually ideas clothed in riddles and parables, for that is the way of great scholars. . . . **I plan to compose a work** in which I will gather all of the *derashos* in the Talmud and elsewhere and elucidate them and explain them in a manner which is fitting to the real [intention] of the subject matter. In addition, I will bring proofs to their words and I will reveal which *derashos* [and stories] can be understood literally and which of them are parables, and **which of them occurred in a dream**, but they mentioned it in the form of a simple narrative as if it occurred while they were awake. **Rambam - Prologue to Perek Chelek**

D.

הדרש הנמצא בתלמוד אין ראוי לחשוב שמעלתו מעוטה ותועלתו חסרה אבל יש בו תבונה גדולה מפני שהוא כולל חידות פליאות וחמודות נפלאות כי הדרשות ההם כשיסתכלו בהם הסתכלות שכלי יובן בהם מהטוב האמתי מה שאין למעלה ממנו ויגלה מהם מן הענינים האלקיים ואמתת הדברים מה שהיו אנשי החכמה מעלימים אותו ולא רצו לגלותו וכל מה שכלו בו הפילוסופים דורותיהם ואם תביט אותו על פשוטו תראה בו ענינים רחוקים מן השכל שאין למעלה מהם. ועשו דבר זה לעינינים נפלאים. הא' מהם ללשוש רעיוני התלמידים וללבב לבותם. ועוד כדי לעזור עיני הכסילים שלא יזהירו לבותם לעולם ואילו היו מראים להם זוהר האמתות יסבו פניהם ממש כפי חסרון טבעיהם שנאמר בהם ובדומיהן אין מגלין להם את הסוד מפני שאין שכלם שלם כדי לקבל האמתות על בוריים. וכן החכמים לא היו

רוצים לגלות קצתם לקצתם סודות החכמה . . . ועל כן אין ראוי לאיש חכם לגלות מה שידע מן הסודות אלא למי שהוא גדול ממנו או כמוהו שאם יגלה אותו לכסיל אע"פ שלא יגנהו לא ייטב בעיניו . . . ועוד שהלימוד בדרך חידה ומשל כדי שיהיה כולל הנשים והנערים והקטנים עד אשר ישלם שכלם ואז יתבוננו וישכילו עניני הרמזים ההם . . . ומפני אלו הסבות סדרו חכמים עליהם השלום דבריהם בדרשות ענין שירחיקהו שכל הכסיל לפי מחשבתו ואין ראוי לסמוך החסרון אל הדרש הוא אבל יש לחשוב שהחסרון בא משכלו . . . רמב"ם הקדמה לס' זרעים

It is a mistake to think that the Midrash found in the Talmud [represents] a diminished level [of scholarship] and that the benefit [derived from its study] is deficient. Rather, it is actually a work of tremendous intellect, for it embodies amazing riddles and wondrous treasures. When someone analyzes them intelligently, he [begins to] comprehend [and see] the true unequaled goodness inherent in them and he will see new theological revelations and the real truth that is implied in their words, [a truth] that the men of wisdom (i.e. the Sages) tried to hide and were reluctant to reveal. The entire works of all the philosophers [are all alluded to in the Midrash]. If you view it literally, however, you will see things therein that are very far removed from common sense. They did this in order to accomplish some extraordinary things. First of all, it was done in order to sharpen the minds and open the hearts of the students. Also it was done in order to blind the eyes of the fools so that their hearts would not become illuminated. If the brilliance of the truth would be shown to them, they would distort it in a way that would be in character with their inferior natures. This follows the dictum: Don't reveal the secrets of the Torah to fools. This is because their intelligence is not sound enough to understand the ideas clearly. For this reason we find that [even] the Sages did not want to reveal this secret wisdom to their colleagues. . . . Therefore, it is befitting for a wise man to only reveal what he knows of the secret wisdom to one who is greater than he or his equal. For if he reveals it to a fool, even though [the fool] might not openly disparage it, he will not view it as being acceptable. . . . Also, the learning was done in riddles and parables in order to include women, young adults and children, those whose mental faculties were not yet fully developed. Only when someone's mental faculties have matured will he be able to understand and grasp the ideas alluded to in these hints. . . . Because of these reasons, the Sages, of blessed memory, arranged their words in such a way that a fool, because of his limited understanding, would dismiss them. It is not right to attribute any failing to the Midrash but rather to the failings of the mind. **Rambam - Prologue to Zeraim**

E.

שכבר פגשנו אדם שהיה נחשב שהיה מחכמי ישראל וחי השם היה יודע דרך משא ומתן במלחמתה של תורה לפי מחשבתו מנעוריו והוא היה מסופק אם השם גשם בעל עין יד ורגל בני מעיים כמו שבא בפסוקים או אינו גוף אמנם אחרים שפגשתי מאנשי קצת ארצות פסקו לגמרי שהוא גוף והחזיקו לכופר מי שהיה מאמין חילופו וקראוהו מין ואפיקורס והבינו דרשות רבות על פשוטיהן וכיוצא בו שמעתי על קצת אנשים שלא ראיתי וכאשר ידעתי באלו האובדים לגמרי שהם מוקצים וחושבים שהם חכמי ישראל והם הסכלים שבבני אדם ויותר תועי דרך מהבהמה וכבר נתמלא מוחם משגעונות הנשים הזקנות ודמיונותיהם הנפסדים כעורים וכנשים. רמב"ם מאמר תחית המתים

We met someone who was considered to be from the scholars of Israel. [I swear] by the life of Hashem that he knew the way of the give and take of the "war of the Torah" according to his understanding from his youth. [Even so,] he was uncertain whether Hashem is a physical being with eyes, hands, feet, and stomach, as it would seem from the [literal] meaning of Scripture, or He is not physical. However, there were others from some other lands who were emphatic that He has a body. They maintained that anyone who held contrary to that opinion is a heretic. They would call such a person an apostate and an epicurean (apikoros). They understood many passages of the Midrash in their literal sense. I have heard similar things about some other people whom I did not actually see. I realize that these totally lost people are [really] outcasts. They think themselves to be [great] scholars but in fact they are the most foolish of people. They are more forlorn than an animal. Their mind is full of the lunacy of old wives and their destructive imagination is that of the blind and of women. **Rambam The Essay on Resurrection**

F.

וכמעט היתה ההגשמ' מתפשטת בקצוות רבות בתחלת צאת ספריו הקדושים בארצות. ובפי' ראינו בכתבים רבים בזמן המחלוקת הראשונה השלוחים כנגדו מכנפות הארץ שהם תופשים עליו מאד ומגנים ספריו על אמרו שאין לבורא הכל שעור ותמונה. אגרת התנצלות מאת ר' ידעיה בן אברהם הפניני מבדר"ש המובא בשו"ת הרשב"א חלק א סימן תי"ח

The belief in the physicality of G-d was widespread in many areas of the world before Rambam's works were published. We have seen many letters that were written at the time of the first controversy surrounding Rambam that explicitly criticized him and denigrated his works because he stated that the Creator does not have dimension or form. **Rabbi Yedaya HaPenini - Responsa of Rashba 1:418**

III. Guide to the Perplexed

A.

ראיתי שאלה הענינים נצטרכו לראיות רבות מאד והיינו צריכין להצעות רבות והקדמות ומשלים ושנבאר בתחילת מציאות המלאכים ושנוי מעלותיהן מן הבורא הש"י ושנבאר הנפש וכל כחותיה ויתרחב העגול עד שנדבר בצורות שזכרו הנביאים שראוי לבורא ולמלאכים ויכנס בזה שיעור קומה וענינו ולא אספיק בענין זה לבדו ואפילו יהיה מקוצר בתכלית הקצור מאה דפים. ולפיכך אניח אותו למקומו אם בספר הדרשות אשר יעדתי לחברו או בספרי הנבואה שאני עוסק בו או בספר שאחבר אותו בפירושי אלה היסודות. הקדמה לפרק חלק יסוד ז'

I saw that these ideas need much confirmation and we would have to make elaborate presentations, prefaces and parables. We would have to first explain the nature of the existence of angels and the distinct levels that [emanate] from the Creator, may He be blessed. We would have to explain the soul and all of its powers. The circle would have to be widened so as to speak of the "forms" of which the prophets mentioned . . . Even if it were to be terse as possible, such a work would still take up a hundred folios. Therefore, I will leave it for its rightful place, either in a work on Midrash which I have prepared to compose, or in a work about prophecy which I am now involved in writing, or in a work solely devoted to explaining these fundamental principles. **Rambam Prologue to Chelek**

B.

וכבר אז הבטחנו בפירוש המשנה שאנו נבאר ענינים מופלאים ב"ספר הנבואה" וב"ספר התיאום" והוא ספר אשר הבטחנו שנבאר ענינים הקשים שבכל הדרשות אשר פשטיהן נוגדים מאד את האמת מחוץ לכל מושכל והם כולם משלים וכאשר החלוטי זה שנים מספר באותם הספרים וחברתי בהם חלק לא ישר בעיני מה שהתחלתי לבאר באותה הדרך לפי שראיתי שאם אבאר במשלים ואסתיר מה שראוי להסתיר הרי לא יצאנו מן ההנחה הראשונה וכאלו החלפנו דבר בדבר ממין אחד ואם אבאר מה שצריך לבאר הנה לא יתאים הדבר להמון בני אדם והרי אין כוונתינו אלא לבאר עניני הדרשות ופשטי הנבואה להמון. הקדמה למורה נבוכים

In our commentary on the Mishna, we promised that we would explain difficult problems in a "Work about Prophecy" or in a "Work of Harmonious Resolution". We promised to explain in that work the difficult passages of the Midrash, which, if taken literally, appear to be inconsistent with truth and common sense, and must therefore be taken figuratively. Many years have passed since I first commenced those works. I had proceeded but a short way when I became dissatisfied with my original plan. For I observed that by expounding these passages by means of allegorical and mystical terms, we do not explain anything, but merely substitute one thing for another of the same nature, while, in explaining them fully, our efforts would displease most people; and my sole object in planning to write those books was to make the contents of Midrashim and the exoteric lessons of the prophecies intelligible to everyone. **Rambam - Preface to the Guide to the Perplexed**

C.

לא להבינו להמון ולא למתחילים בעיון ולא ללמד מי שאינו מעיין אלא בחכמת התורה כלומר דיניה . . . כ"א למי ששלם בדעתו ובמדותיו ועיין בחכמת הפילוספיא וידע חכמות אמתיות ומאמין לדברים התוריים . . . ונשאר במבוכה ובהלה ולזה נקרא המאמר הזה מורה נבוכים. . . הקדמה למורה נבוכים

This work was not written to edify the masses nor for the neophyte in philosophy, nor for someone who only studies the wisdom of the Torah in the area of *halacha* . . . It is only for someone who has perfected his intelligence and character, has studied the wisdom of the philosophy, knows the wisdom of Truth, and [truly] believes in the words of the Torah . . . and yet remains in a state of perplexity and confusion. For this reason this work is called the Guide to the Perplexed. **Rambam - Preface to the Guide to the Perplexed**

IV. When Science and the Talmud Clash

A.

צריכין למימר לכוון דרבנן לאו וסותא אינון ומילין בעלמא דחזונין בזמניהון וכחד חד קצירא אמרינן ולא דברי מצוה אינון הילכך לא תסמכון על אילין אסותא וליכא דעביד מיניהון מידעם אלא בתר דמבדיק וידע בודאי מחמת רופאים בקיאים דההיא מילתא לא מעיקא לה וליכא דליתא נפשיה לידי סכנה. והכיין אגמרו יתנא ואמרו לנא אבות וסבי דילנא דלא למעבד מן אילין אסותא אלא מאי דאיתיה כגון קיבלא דקים ליה לההוא דעביד ליה דלית ביה עקתא. תשובת רב שרירא גאון נדפס באוצר הגאונים לגיטין דף ע.

We have to inform you that the Sages of the Talmud were not physicians and they merely reported that which they saw and heard from patients that were cured. These are not matters of the commandments of the Torah. Therefore we should not rely on these cures nor should we implement them unless we know through competent medical authorities that they will not cause pain or endanger life. This is what our forefathers and elders have taught us. . . . **Responsa of Rav Sherira Gaon Otzar HaGaonim Gittin 70**

B.

אל תבקשני לתאם כל מה שאמרו מעניני התכונה עם המצב כפי שהוא לפי שהמדעים באותו הזמן היו חסרים ולא דברו בכך משום שיש להם מסורת באותם הדברים מן המביאים אלא מצד שהם ידעני אותם הדורות באותם המקצועות או שמעום מידעני אותם הדורות. מורה נבוכים ג:יד

You must, however, not expect that everything our Sages say respecting astronomical matters should agree with observation, for the sciences at that time were not fully developed; and **their statements were not based on the authority of the Prophets** , but on the knowledge which they either themselves possessed or derived from contemporary men of science. **Moreh Nevuchim 3:14**

C.

לא נתחייב מפני גודל מעלת חכמי התלמוד ותכונתם לשלימת תכונתם בפני התורה ובדקדוקיה ויושר אמריה בביאור כלליה ופרטיה שנטען להם ונעמיד דעתם בכל אמריהם ברפואות ובחכמת הטבע והתכונה ולהאמין אותן כאשר נאמין אותן בפני התורה שתכלית חכמתם בידם ולהם נמסרה להורותם לבני אדם. ר' אברהם בן הרמב"ם מאמר על אודות דרשות חז"ל

Despite the great heights achieved by the Sages of the Talmud and their [superior] methodology in explaining the Torah in all of its minutiae, and their logical statements in elucidating the Torah's general principles and specific parts, **we are not obligated to argue on their behalf and uphold their views expressed in all of their medical, scientific, and astronomical statements** , or to believe them in the same way we believe them with respect to their explanation of the Torah, whose consummate wisdom was in their hands and unto them was the Torah transmitted to guide mankind. **Rav Avraham ben HaRambam - Essay on the Deroshos of the Sages**

D. The Sages, of blessed memory, were scholars of the divine religion, and they were the recipients, transmitters, and teachers of G-d's statutes, commandments, and judgments. **They were not experts in the areas of natural science, astronomy, and medicine, except to the extent necessary for knowing and observing the Torah**, and there is no indication that their scientific knowledge was revealed to them at Sinai. **Rav Shmshon Raphael Hirsh in a letter to Rabbi Hile Wechsler**

E.

עוד צריך שתדע שדברים רבים מעיקרי הסודות ירמזום חז"ל בענינים מן הטבע או התכונות וישתמשו מן הלימודים שהיו מלמדים בדורות ההם אנשי החכמה הטבעות והתכונה ואמנם אין העיקר להם הענינים ההוא הטבעי או התכוניי אלא הסוד שרצו לרמוז בזה. ר' משה חיים לוצטו – מאמר על אגדות חז"ל

In addition, you should know that there are many things from the essential [mystical] secrets [of the Torah] that the Sages hinted at when they spoke about natural science or astronomy. They used the teachings that were commonly taught during those generations by scientists and astronomers. The essential purpose, however, was not to elucidate science or astronomy but rather to teach the [particular mystic] secret which they hinted at in the passage. **Rav Moshe Chaim Luzzato - Essay on the Agadah of the Talmud**

V. The Unity of Knowledge

A.

מעשה בראשית הם מדעי הטבע ומעשה מרכבה הם מדעי א-להית. . . . הלא תראה כי ד' יתעלה זכרו כאשר רצה להביאנו לידי שלמות ותקינות מצבי חברתינו במצותיו המעשיות אשר לא יתכן זה אלא לאחר מושגים מושכלים תחלתן השגתו יתעלה כפי יכלתינו אשר לא יתכן דבר זה כי אם במדע הא-להי ולא יושג אותו המדע הא-להי אלא לאחר מדעי הטבע כי מדע הטבע תוחם את המדע האלקי וקודם לו בזמן הלמוד כפי שנתבאר למי שעיין בכך. הקדמה למורה נבוכים

Maasheh Beraishis refers to natural science and *Maaseh Merkavah* refers to metaphysics and theology . . . You are no doubt aware that the Al-mighty, desiring to lead us to perfection and to improve our state of society, has revealed to us laws which are to regulate our actions. These laws, however, presuppose an advanced state of intellectual culture. **We must first form a conception of the Existence of the Creator according to our capabilities; that is, we must first have a knowledge of metaphysics and theology. But this discipline can only be approached after the study of natural science.** For natural science borders on metaphysics, and must even precede it in the course of our studies, as it is clear to all who are familiar with these questions. **Rambam - Preface to the Guide to the Perplexed**

B.

ועניני ארבעה פרקים אלו שבחמש מצות האלו הם שחכמים הראשונים קוראין אותו פרדס כמו שאמרו ארבעה נכנסו לפרדס, ואע"פ שגדולי ישראל היו וחכמים גדולים היו לא כולם היה בהן כח לידע ולהשיג כל הדברים על בוריין, ואני אומר שאין ראוי לטייל בפרדס אלא מי שנתמלא כריסו לחם ובשר, ולחם ובשר הוא לידע האסור והמותר וכיוצא בהם משאר המצות, ואע"פ שדברים אלו דבר קטן קראו אותן חכמים שהרי אמרו חכמים דבר גדול מעשה מרכבה ודבר קטן הוויות דאביי ורבא, אעפ"כ ראויין הן להקדימן, שהן מיישבין דעתו של אדם תחלה, ועוד שהם הטובה הגדולה שהשפיע הקב"ה ליישוב העולם הזה כדי לנחול חיי העולם הבא, ואפשר שידעם הכל קטן וגדול איש ואשה בעל לב רחב ובעל לב קצר. רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ד הלכה יג

The subjects covered in these four chapters which include these five *mitzvos* are what the early Sages called *pardes* as in the narrative of the four scholars that entered the *pardes* (lit. orchard). Even though they were *gedolei Yisrael* and great sages, not all of them had the power to know and grasp all of these things with clarity. I say only those that have filled their stomachs with bread and meat are fit to stroll in the *pardes*. [What I mean by] bread and meat is to know that which is forbidden and permitted and similar knowledge surrounding the other *mitzvos*. Even though these things are called "a minor thing" by the Sages, as they said: "A great thing" refers to *Maaseh Merkavah* and "a small thing" refers to the discussions of Abbaye and Rava (Sukkah 28a), still it is appropriate to study them first because they settle and prepare a person's mind initially [for serious thought] and also because they are the greatest benefit that the Holy One, blessed be He, gave to society in order that they inherit the World to Come. [Also] it is possible for anyone, small or big, man or woman, someone with great intelligence or small, to study [this material]. **Rambam Mishna Torah Hilchos Yesodei HaTorah 4:13**

C.

והענינים הנקראים פרדס בכלל הגמרא הן. רמב"ם הלכות תלמוד תורה פרק א הלכה יב

Those topics that are referred to as *pardes* are included in the [general category] of *Gemara*. **Rambam Mishna Torah Hilchos Talmud Torah 1:12**

D.

אבל לא ראו הפרדס לא הוא ולא הרמב"ם. ביאור הגר"א י"ד ס' רמ"ו ס"ק י"ח

They never saw *pardes*, not he nor Rambam. **Biur HaGra Yoreh Deah 246:18**

E.

דע כי המדעים הרבים שהיו באומתינו באמתת דברים הללו אבדו במשך הזמן ובשלטון העמים הסכלים עלינו ומפני שלא היו אותם הדברים מסורים לכל בני אדם כמו שבארנו ולא היה הדבר המסור לכל בני אדם אלא מקראות הכתובים בלבד, וכבר ידעת כי אפילו תורה שבעל פה המקובלת לא היתה כתובה לפנינו . . . אלא היו נמסרים מיחידי סגולה ליחידי סגולה . . . וזו היא הסבה שגרמה להעדר היסודות העצומים הללו מן האומה. מורה נבוכים א:עא

You should know that the true understanding that our nation had regarding these areas (in science, philosophy and metaphysics outside of direct Halachic or Scriptural knowledge) was lost through the course of time and persecution. This was due to the fact that the knowledge of these areas was not handed down to the masses as was Scripture. You are already well aware that even the Oral Law (Torah SheBaal Peh) was not originally written down ... This area of knowledge (science and philosophy) was handed down (orally from Sinai) by a select few exceptional individuals to a select few... This is the reason why this knowledge was ultimately lost. **Maimonides - Guide to the Perplexed. Book I Chapter 71**

VI. The Golden Mean

A.

הדרך הישרה היא מדה בינונית שבכל דעה ודעה מכל הדעות שיש לו לאדם, והיא הדעה שהיא רחוקה משתי הקצוות ריחוק שווה ואינה קרובה לא לזו ולא לזו, לפיכך צוו חכמים הראשונים שיהא אדם שם דעותיו תמיד ומשער אותם ומכוין אותם בדרך האמצעית כדי שיהא שלם בגופו כיצד לא יהא בעל חמה נוח לכעוס ולא כמת שאינו מרגיש אלא בינוני, לא יכעוס אלא על דבר גדול שראוי לכעוס עליו כדי שלא יעשה כיוצא בו פעם אחרת, וכן לאי תאוה אלא לדברים שהגוף צריך להן ואי אפשר להיות בזולתן כענין שנאמר צדיק אוכל לשובע נפשו, . . . ומצוין אנו ללכת בדרכים האלו הבינונים והם הדרכים הטובים והישרים שנאמר והלכת בדרכיו. כך למדו בפירוש מצוה זו, מה הוא נקרא חנון אף אתה היה חנון, מה הוא נקרא רחום אף אתה היה רחום, מה הוא נקרא קדוש אף אתה היה קדוש, ועל דרך זו קראו הנביאים לא-ל בכל אותן הכנויין אך אפים ורב חסד צדיק וישר תמים גבור וחזק וכיוצא בהן, להודיע שהן דרכים טובים וישרים וחייב אדם להנהיג עצמו בהן ולהדמות אליו כפי כחו. משנה תורה ה' דעות א:ד,ה,

The correct path is the middle measure of every single human character trait. This is the character trait that lies equidistant between the two extremes, neither closer to one extreme nor to the other. It was with this in mind that the ancient Sages commanded [every] person to constantly evaluate his character trait and to measure them and direct them towards the middle path. The purpose of all of this is that the individual should eventually become faultless in [all areas of] his personality. For instance, a person shouldn't be quick tempered, becoming angry easily, nor should he be as insensitive as a cadaver, but rather he should be moderate, i. e. someone who only becomes angry because of something terrible that occurs and he does so in order to prevent its recurrence. Similarly, he should only desire things that are essential to the [well being of the] body which cannot exist without them. This idea is illustrated in the verse: The righteous eats to satisfy his soul (Mishlei 13:25) . . . We are required to walk in these ways of moderation. These are the good and upright ways as it is stated in Scripture: You shall walk in His ways. (Devorim 28:9). This is what they taught regarding the explanation of this commandment: Just as He is referred to as being "gracious", so should you become gracious. Just as He is referred to as being "compassionate", so should you become compassionate. Just as He is referred to as being "holy", so should you become holy. In this manner did the prophets refer to G-d with all those appellations [such as] "slow to anger", "great in kindness", "righteous", "upright", "pure", "mighty", "strong", and all those similar to the above, in order to inform [us] that they are good and upright ways and a person is required to accustom himself in these traits and to imitate Him to the extent of his ability. **Rambam Mishna Torah Hilchos Deos 1:4,5,6**

B. We may now define virtue as a disposition of the soul in which, when it has to choose among actions and feelings, it observes the **mean** relative to us, this being determined by such a rule or principle as would take shape in the mind of a man of sense or practical wisdom. We call it a **mean condition as lying between two forms of badness, one being excess and the other deficiency;** and also for this reason, that, whereas badness either falls short of or exceeds the right measure in feelings and actions, virtue discovers the mean and deliberately chooses it. **Aristotle, Ethics Book II Chapter VI**

VII. The Ultimate Purpose

A.

כי תכליתו פעל אחד בלבד ובשבילו נברא ושאר פעליו הם לקיים עמידתו עדי שישלם בו הפעל האחד ההוא והפעל הזה הוא לצייר בנפשו הסודות המושכלות ולדעת האמתות על פי מה שהם עליו . . . והנכבד שבמושכלות לצייר לנפשו אחדות הקב"ה וכל הנלוה לענין ההוא מהאלקיים. ששאר החכמות אינם אלא להרגיל בהם עד שיגיע לדעת הא-להי . . . ותכלית האדם לצייר לנפשו המושכלות. הקדמה לסדר זרעים

For his life's work is directed towards one goal alone and it is for that purpose he was created. Everything else that he does is in order to perpetuate his existence so that he can fulfill that single goal. **That goal is to firmly engrave in his mind the intellectual secrets and to know truth** . . . The most precious of all intellectual endeavors is to engrave in one's mind the Oneness of the Holy One, blessed be He together with all other related Divine wisdom. All other areas of science are only a means to accustom oneself [in abstract and logical thinking] until he reaches [the goal] of knowing the Divine wisdom. . . . **The goal of man is to engrave in his mind the abstract wisdom.**
Rambam - Prologue to Seder Zeraim

B. For "contemplation" is the highest form of activity, since the intellect is the highest thing in us and the objects which come within its range are the highest that can be known. . . . Now it is admitted that activity along the lines of "wisdom" is the pleasantest of all the good activities. . . . Applying it, we shall conclude that the life of the intellect is the best and pleasantest for man, because the intellect more than anything else is the man. This will be the happiest life as well. **Aristotle, Ethics Book X Chapter VII**

ואמרו נהנים מזיו השכינה רצוני לומר שאותן הנשמות מתענגות במה שמשיגות ויודעות מאמתת הבורא יתברך כמו שמתענגות חיות הקודש ושאר מדרגות המלאכים במה שהם משיגים ויודעים ממציאותו . . . כמו שנתבאר בפילוסופים הראשונים וזה הוא טוב הגדול אשר אין טוב להקיש לו ואין תענוג שידמה לו. רמב"ם הקדמה לפרק חלק

And they said, [referring to the reward of the World to Come,] "And they will have pleasure from the radiance of the Divine Presence." I mean to say that those souls will experience pleasure by comprehending and knowing the true reality of the Creator, may He be blessed, just as the "Chayos HaKodesh" and the other levels of angels [experience pleasure] by virtue of the fact that they comprehend and know His existence. . . . as it has been explained by the early philosophers. This is the greatest good to which no other "good" can compare and there is no pleasure that can be likened to it. **Rambam, Prologue to Perek Chelek**

C.

וישים לנגד עיניו תמיד תכלית אחת והוא השגות הש"י כפי יכולת האדם לדעת אותה וישים פעולותיו כולם תנועותיו ומנוחותיו וכל דבריו מביאים לזה התכלית עד שלא יהיה בפעולותיו דבר מפועל ההבל ר"ל פועל שלא יביא אל זאת התכלית. . . . ר"ל שישמש כחות נפשו כלם וישים תכליתם ידיעת השם יתברך לבד . . . שתעשה תכלית כל חלק ממנה תכלית אחת והוא אהבת הש"י וכבר הזהיר הנביא ע"ה על זה ג"כ ואמר (משלי ג') בכל דרכיך דעהו. "שמונה פרקים" הקדמה לאבות פ' ה'

One should have only one goal placed before his eyes and that is the comprehension of G-d, may He be blessed, to the extent which is humanly possible. He should direct all of his actions, movements, relaxation, and all of his affairs towards that goal to such an extent that there remains nothing inconsequential in all of his actions. [And there is nothing in his life] which doesn't bring him [closer] to that goal. . . . We mean to say that he should dedicate all of his energies and direct them for the sole purpose of knowing G-d, may He be blessed. . . . He should direct every one [of his actions] towards one single goal, that is the love of G-d, blessed be He. The prophet, of blessed memory, has previously exhorted us regarding this, as it is stated in Scripture (Mishlei 3): In all of your ways you should know Him. **Rambam - Prologue to Avos Chapter 5**

D.

(קהלת י"ב) סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא וגו'. מאי (קהלת י"ב) כי זה כל האדם? אמר רבי אלעזר: אמר הקדוש ברוך הוא: כל העולם כולו לא נברא אלא בשביל זה. רבי אבא בר כהנא אמר: שקול זה כנגד כל העולם כולו. רבי שמעון בן עזאי אומר, ואמרי לה רבי שמעון בן זומא אומר: כל העולם כולו לא נברא אלא לצוות לזה. ברכות ו:

For it is said: The end of the matter, all having been heard: fear God, and keep His commandments, for this is the whole man. (Koheles 12:13) What does it mean, 'For this is the whole man'? — R. Elazar says: The Holy One, blessed be He, says: The whole world was created for His sake only. R. Abba b. Kahana says: He is equal in value to the whole world. R. Simeon b. Azzai says (some say, R. Simon b. Zoma says): The whole world was created as a satellite for Him. **Berachos 6b**

E.

הלכה א הא-ל הנכבד והנורא הזה מצוה לאהבו וליראה אותו שנאמר ואהבת את ד' א-להיך, ונאמר את ד' א-להיך תירא. הלכה ב והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו, בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול, כמו שאמר דוד צמאה נפשי לאלקים לקל חי, וכשמחשב בדברים האלו עצמן מיד הוא נרתע לאחוריו ויפחד ויודע שהוא בריה קטנה שפלה אפלה עומדת בדעת קלה מעוטה לפני תמים דעות, כמו שאמר דוד כי אראה שמייך מעשה אצבעותיך מה אנוש כי תזכרנו, ולפי הדברים האלו אני מבאר כללים גדולים ממעשה רבון העולמים כדי שיהיו פתח למבין לאהוב את השם, כמו שאמרו חכמים בענין אהבה שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם. רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ב

We are commanded to love and fear (or be in awe of) the glorious and awesome G-d as it is stated in Scripture: (1) And you should love Hashem, your G-d. (Deuteronomy 6:5) Furthermore it says: You should fear Hashem, your G-d. (Ibid. 6:13) (2) What is the way to love and fear Him? When a person contemplates His great wondrous acts and creations and sees in them His incomparable and infinite wisdom, he immediately begins to love, praise, and exalt Him and has an enormous desire to know the great Hashem. In the words of [King] David: My soul thirsts for G-d, for the living G-d (Psalms 42:3). When a person starts thinking about these things, he immediately recoils and is gripped with fear and realizes that he is only a small, humble and dismal creature who is standing with his unsubstantial and insignificant mind in front of the One with perfect knowledge. In the

words of [King] David: When I look at Your heavens, the work of Your fingers, the moon and the stars, which You have established, [I think:] What is man, that You are mindful of him? And the son of man, that You visit him? (Psalms 8:4,5) Accordingly, I am going to explain some general principles regarding the acts of creation (*Maasheh Beraishis*) made by the Master of [all] the Worlds, so that it should serve as an introduction for those with intelligence to love Hashem. This is in line with what the Sages said regarding [the commandment to] love [Hashem]: Through this you will recognize the One who spoke and [thereby] the world came into existence. **Rambam Hilchos Yesodei HaTorah 2:1-2**

VIII. The Rationale of the Commandments

A.

אע"פ שכל חוקי התורה גזירות הם כמו שביארנו בסוף מעילה, ראוי להתבונן בהן וכל מה שאתה יכול ליתן לו טעם תן לו טעם, הרי אמרו חכמים הראשונים שהמלך שלמה הבין רוב הטעמים של כל חוקי התורה, יראה לי שזה שאמר הכתוב והיה הוא ותמורתו יהיה קדש, כענין שאמר ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו, ירדה תורה לסוף מחשבת האדם וקצת יצרו הרע, שטבע של אדם נוטה להרבות קניינו ולחוס על ממונו ואע"פ שנדר והקדיש אפשר שחזר בו וניחם ויפדה בפחות משוויו אמרה תורה אם פדה לעצמו יוסיף חומש, וכן אם הקדיש בהמה קדושת הגוף שמא יחזור בו וכיון שאינו יכול לפדותה יחליפנה בפחותה ממנה, ואם תתן לו רשות להחליף הרע ביפה יחליף היפה ברע ויאמר טוב הוא, לפיכך סתם הכתוב בפניו שלא יחליף, וקנסו אם החליף ואמר והיה הוא ותמורתו יהיה קדש, וכל אלו הדברים כדי לכוף את יצרו ולתקן דעותיו, ורוב דיני התורה אינן אלא עצות מרחוק מגדול העצה לתקן הדעות וליישר כל המעשים, וכן הוא אומר הלא כתבתי לך שלישים במועצות ודעת, להודיעך קושט אמרי אמת להשיב אמרים אמת לשולחך. רמב"ם הלכות תמורה פרק ד הלכה יג

Even though all of the *chukim* of the Torah are Divine decrees, as we have explained at the end of *Me'ilah*, it is still appropriate to analyze them. If it is at all possible to present a rationale [for a *chok*], it should be done. Behold, the ancient Sages said that king Solomon understood most of the reasons for all of the *chukim* of the Torah. It seems to me that in the verse: It and the animal substituted for it (*temurah*) shall be holy. (Lev. 27:10) similar to that which is stated in Scripture: And if he who sanctified it will redeem his house, then he shall add the fifth part of the money of your estimation to it, and it shall be his. (Ibid. 27:15), the Torah is plummeting the depths of the thinking of the person and the extent of his evil inclination. For the nature of the person is attracted to the acquisition of property and is concerned with his money. Even though he has vowed and sanctified [something to the Bais HaMikdash], it is still possible for him to renege on his commitment and to regret it. [He will therefore] redeem the object for less than its true worth. [For that reason,] the Torah stated that if one redeems his own object, he must add a fifth. Similarly, if he sanctified an animal *kedushas haguf* (dedicated to the altar), we are afraid that the person will renege on his commitment. Since he cannot redeem it, (*kedushas haguf* cannot be redeemed,) he will exchange it for an inferior one. If you allow him to exchange something good for something bad, he will [take the liberty and] exchange something bad for something good and will say [to those that ask,] "It is [also] good."

Therefore the Torah closed [the door] in his face to prevent him from exchanging and they fined him if he did make the exchange by saying, "It and the animal substituted for it (*temurah*) shall be holy." (Lev. 27:10) The purpose of all of these things is in order for a person to subjugate his evil inclination and to perfect his character. The majority of the laws of the Torah are simply superb counsel, dating from antiquity, from He who is the Genius of superb counsel in order to perfect the character and to correct all actions. Similarly it is stated in Scripture (Mishlei 22:20-21): Have not I written to you excellent things in counsels and knowledge, that I might make you know the certainty of the words of truth; that you might answer the words of truth to those who send you? **Rambam, Hilchos Temurah 4:13**

B.

ראוי לאדם להתבונן במשפטי התורה הקדושה ולידע סוף ענינם כפי כחו, ודבר שלא ימצא לו טעם ולא ידע לו עילה אל יהי קל בעיניו ולא יהרוס לעלות אל ד' פן יפרוץ בו, ולא תהא מחשבתו בו כמחשבתו בשאר דברי החול. בוא וראה כמה החמירה תורה במעילה, ומה אם עצים ואבנים ועפר ואפר כיון שנקרא שם אדון העולם עליהם בדברים בלבד נתקדשו וכל הנוהג בהן מנהג חול מעל בה ואפילו היה שוגג צריך כפרה, קל וחומר למצוה שחקק לנו הקב"ה שלא יבעט האדם בהן מפני שלא ידע טעמן, ולא יחפה דברים אשר לא כן על השם ולא יחשוב בהן מחשבתו כדברי החול, הרי נאמר בתורה ושמרתם את כל חקותי ואת כל משפטי ועשיתם אותם, אמרו חכמים ליתן שמירה ועשייה לחוקים כמשפטים, והעשייה ידועה והיא שיעשה החוקים, והשמירה שיזהר בהן ולא ידמה שהן פחותין מן המשפטים, והמשפטים הן המצות שטעמן גלוי וטובת עשייתן בעולם הזה ידועה כגון איסור גזל ושפיכות דמים וכיבוד אב ואם, והחוקים הן המצות שאין טעמן ידוע, אמרו חכמים חוקים חקתי לך ואין לך רשות להרהר בהן, ויצרו של אדם נוקפו בהן ואומות העולם משיבין עליהן כגון איסור בשר חזיר ובשר בחלב ועגלה ערופה ופרה אדומה ושעיר המשתלח, וכמה היה דוד המלך מצטער מן המינים ומן העכו"ם שהיו משיבין על החקים, וכל זמן שהיו רודפין אותו בתשובות השקר שעורכין לפי קוצר דעת האדם היה מוסיף דביקות בתורה, שנאמר טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצור פקודיך, ונאמר שם בענין כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני, וכל הקרבנות כולן מכלל החוקים הן, אמרו חכמים שבשביל עבודת הקרבנות העולם עומד, שבעשיית החוקים והמשפטים זוכין הישרים לחיי העולם הבא, והקדימה תורה ציווי על החוקים, שנאמר ושמרתם את חקותי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. רמב"ם הלכות מעילה פרק ח הלכה ח

It is proper for a person to analyze the laws of the holy Torah and, to the extent of his ability, to know their rationale. For that which he cannot find a reason and doesn't know its cause, he should not take lightly nor should he attempt to break through to come up to the Lord, lest he break forth upon them. (See Shemos 19:24). He shouldn't treat it as if he were thinking about other mundane matters. Come and see how the Torah was so stringent about *Meilah*. If wood, stone, dirt and ashes are sanctified by simply verbally designating them [to be the property of] Master of the universe, and anyone who treats them in a mundane fashion, even by mistake, violates the laws of *Meilah* and needs an atonement, most certainly a *mitzvah* which the Holy One, blessed be He, legislated, should not be abused by someone who doesn't know its reason. One shouldn't attribute untrue things to Hashem and nor should one think about them as if they were merely

mundane. Behold it is stated in the Torah: Therefore shall you guard all my statutes, and all my judgments and do them (Vayikra 19:37). The Sages said [that one is commanded by this verse] to guard and implement the *chukim* (statutes) as one would the *mishpatim* (judgments). [The meaning of] doing so is obvious i.e. that one should follow the *chukim*. The meaning of "guarding" is that a person should be careful with them and shouldn't think that the *chukim* are inferior to the *mishpatim*. *Mishpatim* are *mitzvos* whose rationale is obvious and whose benefit to the world is well known like the prohibition of theft, murder, and honoring one's father and mother. The *chukim* are *mitzvos* whose rationale is not well known. The Sages said: I have created *chukim* for you and you have no right to entertain thoughts of criticism. The evil inclination gives one second thoughts and the nations of the world critique us for *mitzvos* such as the prohibition of eating pork, meat and milk, the beheaded heifer, the red cow, and the scape goat. To what a great extent did king David become pained by the heretics and idolators who would critique the *chukim*. During the whole time that they pursued him with their false responses which they prepared based on the human limitations of understanding, he would increase his bond with the Torah as it is stated in Scripture: The arrogant cover me with lies; but I will keep your precepts with my whole heart. (Tehilim 119:69). Similarly it is stated: All your commandments are faithful; they persecute me wrongfully; help me (Ibid. 119:86). All of the sacrifices are in the category of *chukim*. The Sages have said: Because of the service of the sacrifices does the world stand (Taanis 27b), for through the practice of the *chukim* and *mishpatim* do the righteous merit the World to Come. [In addition] the Torah placed the commandment of *chukim* before [*mishpatim*] as it is stated in Scripture: You shall therefore keep my statutes, and my judgments; which if a man does, he shall live through them. (Vayikra 18:5). **Rambam, Hilchos Meilah 8:8**

C.

כי טעם [שלוח הקן] וטעם אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד, כדי להזהיר שלא ישחוט הבן בעיני האם כי יש לבהמות דאגה גדולה בזה, ואין הפרש בין דאגת האדם לדאגת הבהמות על בניהם, כי אהבת האם וחנותה לבני בטנה איננו נמשך אחרי השכל והדבור אבל הוא מפעולת כח המחשבה המצויה בבהמות כאשר היא מצויה באדם. . . . ואל תשיב עלי ממאמר החכמים (ברכות לג ב) האומר על קן צפור יגיעו רחמין, כי זו אחת משתי סברות, סברת מי שיראה כי אין טעם למצות אלא חפץ הבורא, ואנחנו מחזיקים בסברא השניה שיהיה בכל המצות טעם. מורה הנבוכים (ג מח)

For the reason of the mitzvah of [sending the mother bird away and the reason of the] prohibition to kill an animal with its young on the same day are in order that people should be restrained from killing the child in front of its mother; for the pain of the animals under such circumstances is very great. There is no difference in this case between the pain of man and the pain of other living beings, since the love and tenderness of the mother for her young ones is not produced by reasoning, but by imagination, and this faculty exists not only in man but in most living beings. . . . Don't try to disprove my position from the statement of the Sages regarding [the Mishna in Berachos 33b]: One who says, "Your mercy extends to young birds," [should be silenced]. It is only the expression of one of two opinions mentioned by us, namely, that the precepts of the Torah have no other reason but the Divine will. We follow the other opinion. **Rambam Moreh Nevuchim 3:48**

IX. The Purpose of Medicine and Good Health

A.

ותכלית הכונה בבריות גופו לקנות חכמה . . . ועל זה ההיקש יש למלאכת הרפואה מבווא גדול מאד במעלות השכליות והמדות ובידיעת הש"י . . . ולא תהיה אז כאריגה וכנגרות. פירוש המשניות פרק ה הקדמה למסכת אבות

The purpose of maintaining bodily health is to acquire wisdom [thereby]. . . .

Accordingly, the practice of medicine is a tremendous gateway into the heights of intelligence, character refinement, and knowledge of G-d. . . . In this way it does not then remain [just another craft] like weaving or carpentry. **Maimonides' Commentary to the Mishna. Chapter 5 of the Introduction to the Tractate Avos**

B.

הואיל והיות הגוף בריא ושלם מדרכי השם הוא, שהרי אי אפשר שיבין או ידע דבר מידיעת הבורא והוא חולה, לפיכך צריך להרחיק אדם עצמו מדברים המאבדין את הגוף ולהנהיג עצמו בדברים המברין והמחלימים. משנה תורה הלכות דעות ד:א

Since having the body healthy and sound constitutes a [fulfillment of the commandment "to] walk in the ways of G-d", for it is impossible to understand or know anything of the knowledge of the Creator when one is sick, it is obligatory for a person to distance himself from things that harm the body and accustom himself to things that heal and fortify it. **Mishneh Torah Hilchos Deos 4:1**

X. Psychosomatic Medicine

A. Just as body humors influence man's virtues, so too, do virtues influence humors. He in whom bile liquids prevail will be angry and in he who is greatly angered bile liquids will be produced. **Aphorisms 7:20**

B. Anxieties represent pain of the soul. Thoughts and meditations are the physical exercise of the soul. **Aphorisms 8:31**

C. Thinking pleasurable thoughts will gladden the soul and stimulate it and thus cause an expansion of natural warmth. Conversely, a painful or angry thought will compress the soul and cause a contraction of natural warmth. **Aphorisms 8:32**

D. As for the effect of psychic moods, it is generally acknowledged that the impact of mental suffering, agitation, and obstinacy is to impair mental activity and physical well-being so much so that one's appetite for food is completely lost when in mental anguish, fear, mourning, distress. In such a condition, a man cannot even use his voice properly because his agitation affects his respiratory organs and he cannot exercise them at will. The weight of the accumulated gas residue within him keeps him from walking erect, standing in an upright position and inhaling a sufficient volume of air. He

experiences difficulty in exercising his other organs as well. Should this condition endure, a man cannot avoid falling ill and, if it takes on a chronic character, death is not long in coming. All this is universally known and should not detain us here. On the other hand, gaiety and liveliness have the opposite effect; they gladden the heart, stimulate the movement (circulation) of the blood and the degree of mental activity stemming from such a condition is in some cases among the highest. **Treatise on Asthma 8:2**

XI. Exercise

A. The most beneficial of all types of exercise is physical gymnastics to the point that the soul becomes influenced and rejoices, such as hunting and ball playing, because emotions of happiness often suffice to heal just by their presence. Thus, rejoicing and happiness alone will make many people's illness milder. For others, both the illness on the one hand as well as the emotional upset that led to it disappear. **Aphorisms 18:2**

B. He who customarily exercises before meals need not take any long and detailed precautions [regarding his habits] . If the exercise greatly exerts him, then a satisfactory diet alone will no longer suffice [for the maintenance of his health] and he will then also need to consume healing medications. **Aphorisms 18:1**

C. When our Master mentioned that he is overcome with fatigue and weariness after physical exercise, the cause for this is the suspension and omission (of regular exercise). Should (your highness) resume it again gradually, a little at a time, then he will achieve as much strength and vitality as one should find at the end of any physical exercise, provided the exercise is carried out within proper limits. **Medical Responsa 18**

XII. Ecology

A. The first thing to consider in this respect is the provision of fresh air, clean water, and a healthy diet. **Treatise on Asthma 13:1**

B. The relation between the air in a town and in its streets and that found in the open country may be compared to the relation between grossly contaminated, filthy water and its clear, lucid counterpart. Town air is stagnant, turbid, and "thick", the natural result of its big buildings, narrow streets, the refuse of its inhabitants, their corpses and animal carcasses, food gone bad and the like. The winds carry this air stealthily inside the houses and many a man becomes ill even without noticing it. . . . **The concern for clean air is the foremost rule in preserving the health of one's body and soul. Treatise on Asthma 13:4**

C. The worst climate in any country is that which is closed to easterly winds, and where raw and cold winds prevail. **Aphorisms 3:25**

XIII. Don't Call the Doctor!

A. However, even with the greatest care and observance of all the rules, some trouble is bound to come; things will happen which are wholly unpredictable. Thus, e.g., one day one's stool becomes hardened, the next it occurs too often, or there is a mild headache, eventually pain in other parts of the body. In such cases, prudence is advocated and no medicine taking attempted. **We have it on authority of the leading physicians of all times that, in such mild cases, nature does well without outside help and there is no need to support her with medicines.** A normal, healthy conduct of life is quite sufficient; otherwise, once started with the treatment of relatively mild cases, one of two evils is a sure outcome: either a mistake is made and the therapy applied proves to be contrary to the course of nature, thus impeding the cure and aggravating the pain, or the right thing is done and disorder guided in its normal channels, thereby teaching nature lazy ways and not to exert herself in the absence of external help. . . . Should the organ be left in peace, it recovers by itself, dries, and regains its normal function. However, when it is helped along with medicines at the time of its weakness, it soon becomes a habit with it always to depend on a stimulant from the outside. **This explains why it is important not to tamper with any organ and not to worry about it.** This rule holds good in all cases where no danger is to be feared. **Treatise on Asthma 13:5**

B.

כל המנהיג עצמו בדרכים אלו שהורינו אני ערב לו שאינו בא לידי חולי כל ימיו עד שיזקין הרבה וימות ואינו צריך לרופא ויהיה גופו שלם ועומד על בוריו כל ימיו, אלא אם כן היה גופו רע מתחילת ברייתו, או אם היה רגיל במנהג מן המנהגות הרעים מתחילת מולדתו, או אם תבא מכת דבר או מכת בצורת לעולם. הלכות דעות פרק ד הלכה כ

I guarantee anyone who conducts himself in these ways [that were outlined in Chapter IV of Hilchos Deos] that he will never become afflicted with illness all the days of his life until he ages greatly and dies. He will not require a physician, and his body will be complete and remain healthy all his life unless he suffered from a genetic weakness, or unless he became accustomed to one of the bad habits from the onset of his youth, or unless the plague of pestilence or the plague of drought comes onto the world. **Hilchos Deos 4:20**

C.

כל מקום שאין בו רופא, אחד הבריא ואחד החולה אין ראוי לו לזוז מכל הדרכים האלו שנאמרו בפרק זה, שכל אחד מהן לאחרית טובה מביא. הלכות דעות פרק ד הלכה כב

In any place where there is no physician, both the healthy and sick should not deviate from the rules that we have prescribed in this chapter, because each and every one of them [if observed correctly] will produce a beneficial outcome. **Hilchos Deos 22**

D. The rule laid down by the great masters of medicine: This is that **anything that might be cured with diet should not be treated by any other means. When this fails, mild drugs should be used and, anything which might be cured with simple remedies, should not be treated with combined remedies**, and even then, only the least complicated should be used. **Treatise on Asthma 13:45**

E. It is therefore advisable that man should handle these measures *prophylactically* and fumigate all places infested by any kind of poisonous creatures, for the superiority of Homo sapiens lies in that he can choose the means whereby he might forestall, treat and cure the ills that afflict the body. **However, there is no absolute security but in trust in the grace of G-d, the Exalted. Treatise on Poisons and Their Antidotes 6:6**

XIV. Advice to the Physician

A. But nobody can be called a good physician who observed or witnessed some facts without having engaged in their theoretical study. Because medicine is not a craft like carpentry or weaving which can be acquired by practice. It is gaining perfection by changing circumstances. Training in this art implies most often a combination of practice and theory. Any sick individual presents new problems. One can never say that one disease is just like the other. **Treatise on Asthma 13:30**

B. There is a general rule, and I have seen great physicians acting on it (which is also in keeping with the medicine of Hippocrates and Galen) that **the physician should not treat the disease but the patient** who is suffering from it. **Treatise on Asthma 13:30a**

C. Another thing I learned in Egypt is that **it seldom happens . . . that one and the same physician should treat a patient from beginning to end.** In most cases they run from doctor to doctor, sometimes a patient, if able to afford it, is treated simultaneously by ten doctors not knowing about one another. Thus the patient leads the doctor astray by telling him he does everything ordered. **The patient or the person in charge of him listens to what each doctor has to say, decides who is right and takes the medicines which he decides are the best.** But the worst thing is the confusion of the patient himself who can hardly know which physician is right. When he decides in favor of one of them he is plagued by doubt thinking that the other may be right. **Another cause for trouble is the doctor's confusion.** Since, when conducting his treatment from beginning to end, he is in a position to stick to a method which has proved successful or to adopt another method if the opposite is true. **The third risk is the mutual incrimination of the doctors.** Each one of them speaks ill of his colleagues and puts the blame on them. **The fourth risk lies in the doctor's indifference to the case and his reliance on others,** reasoning thus: in case of faulty treatment he would not be the only one called into account, and if successful, not the only one to be credited. **Therefore, he would not take great pains to guide the patient according to his best knowledge because he knows others would also be consulted. Treatise on Asthma 13:47**

D. However, when they are gathered together, in consultation . . . comparing their observations and deliberating on the best course to be taken, it is highly advisable and becoming. The patient has the benefit of the sum of their knowledge and ability, since no man can remember everything he learns and this art is not easy for its votaries, especially where memory is concerned, which has nothing to do with intelligence. It may well happen that a physician should not be able to muster on the spot everything he might require for his patient. However, when several come together, they remind and assist one another to arrive at the desired end and so the best medical treatment is assured by use of the collegium. **Treatise on Asthma 13:49**

E. Says the Author: I would like to add a fourth cause [why physicians quarrel]. This is the force of habit, the tendency to cling to preconceived ideas, the inertia of one's acquired habits, irrespective of whether they are things or ideas. Man is inclined to profess those opinions in which he was reared and which became a habit with him, a second nature. Another point of view is abhorrent to him even if it surpasses his own accuracy. **Treatise on Asthma 13:51**

XV. The Dedicated and Humble Physician

I dwell at Mizr (Fostat) and the Sultan resides at Kahira (Cairo); these two places are two Sabbath days' journey (about one mile and a half) distant from each other. My duties to the Sultan are very heavy. I am obliged to visit him every day, early in the morning; and when he or any of his children, or any of the inmates of his Harem, are indisposed, I dare not quit Kahira, but must stay during the greater part of the day in the palace. It also frequently happens that one or two of the royal officers fall sick, and I must attend to their healing. Hence, as a rule, I repair to Kahira very early in the day, and even if nothing unusual happens, I do not return to Mizr until the afternoon. Then I am almost dying with hunger. I find the ante-chambers filled with people, both Jews and Gentiles, nobles and common people, judges and bailiffs, friends and foes - a mixed multitude, who await the time of my return.

I dismount from my animal, wash my hands, go forth to my patients, and entreat them to bear with me while I partake of some slight refreshment, the only meal I take in the twenty-four hours. Then I attend to my patients and write prescriptions and directions for their several ailments. Patients go in and out until nightfall, and sometimes even, I solemnly assure you, until two hours and more in the night. I converse with and prescribe for them while lying down from sheer fatigue, and when night falls, I am so exhausted that I can scarcely speak.

In consequence of this, no Israelite can have any private interview with me, except on the Sabbath. On that day, the whole congregation, or, at least the majority of the members, come to me after the morning service when I instruct (advise) them as to their proceedings during the whole week; we study together a little until noon, when they depart. Some of them return, and read with me after the afternoon service until evening prayers. In this manner I spend the days. I have here related to you only a part of what you would see if you were to visit me. **A Letter Written by Maimonides to Rabbi Samuel Ibn Tibbon in the year 1199**